

MERRY CHRISTMAS

Thuở nhỏ, lúc còn cưỡi truồng tắm sông, tôi đã nghe má tôi kể về Santa Claus. Về đêm Giáng Sinh huyền nhiệm ở Tây Phương, có những chú bé nghèo khó thường để giày vớ bên cạnh ống khói lò sưởi, với hy vọng được ông già Noel đến thăm, rồi đặt những gói quà xinh xắn vào trong đó. Ông già Noel tức Santa Claus. Sau này sang Mỹ, tôi được biết ông còn có tên là : Saint Nicholas.

Santa Claus thường được mô tả là một người đàn ông mập mạp, vui vẻ, có bộ râu xồm xoàm trắng phau như tuyết. Vào đêm Giáng Sinh, ông mặc bộ com lê đỏ, viền trắng, và lái chiếc xe trượt tuyết dựng đầy quà. Chiếc xe lướt gió, lao vun vút vào không gian bởi sức kéo của 8 con hươu miền bắc cực. Santa Claus thích trèo ống khói vào nhà nào có trẻ con, rồi lặng lẽ đặt những gói quà xinh xắn dưới cây Christmas, tận bên trong những chiếc stocking của các trẻ em ngoan ngoãn.

Truyền thuyết Santa Claus đã đi sâu vào trí tôi, đi sâu vào những ước muốn bé con của tôi. Thuở đó, nhà tôi quá nghèo. Tôi chỉ có độc nhất một bộ quần áo bận đi học. Chiếc quần luôn luôn thủng đít, chúng bạn cứ mãi gièm pha, chê cười. Vì thế, mỗi lần Giáng Sinh, tôi vẫn ao ước được ông già Noel hiện đến, tặng giùm tôi dăm bộ áo quần thơm tạt để mặc đến trường. Lời nguyện ước của tôi, có lẽ đã "động" đến Bề Trên. Nên mùa Giáng Sinh năm 1959, trong chuyến kinh lý của Tổng Thống Ngô Đình Diệm ở Cà Mau, tôi là một trong những học sinh xuất sắc nhất ở tỉnh, được Tổng Thống xoa đầu ngợi khen, và được lĩnh phần thưởng đặc biệt. Trong phần thưởng đó, có bộ đồng phục mới toanh, đúng như lòng mong ước thầm kín của tôi.

Bây giờ, sang Mỹ, tôi đã trải 8 mùa Giáng Sinh nơi xứ người. 8 năm qua, tôi đã sống trong vòng tay ấm áp của tình nhân loại, của Thiên Chúa. Nhớ mùa Giáng Sinh đầu tiên, ở đây, trời lạnh căm căm. Cái lạnh thấu thịt thấu da, khác với cái lạnh nao nao thấm dần vào ruột gan ở vùng cao nguyên Đà Lạt. Như cảm thông điều đó, giáo sĩ Mai Biên và các tín hữu trong hội thánh Episcopal đã mang đến tặng gia đình tôi một thùng quần áo ấm áp. Hàng ngày, tôi phải đi bộ trên 45 phút mới tới lớp ESL ngồi học. Như thấu hiểu hoàn cảnh khó khăn này, một người Mỹ tên David khéo léo chở chiếc xe đạp đến tặng tôi, với tấm giấy chứng nhận : This is a gift of Episcopal American Church.

Christmas ngày nay không còn là ngày lễ hàng năm biệt riêng cho nhóm Cơ Đốc Giáo nữa. Christmas là ngày lễ Quốc Tế, ngày lễ của nhân loại trên toàn địa cầu. Đến ngày này, cả thế giới đều treo đèn kết hoa rực rỡ. Các cây Giáng Sinh trăm sắc nghìn màu được tỉ mỉ dựng lên một cách bề thế, chẳng những trong từng mỗi nhà, còn xuất hiện lộ thiên ở các nơi công cộng...

Tùy theo giáo phái, Christmas sẽ cử hành theo những thời điểm dài hoặc ngắn, khác nhau. Như phái Roman Catholic và phái Protestantism bắt đầu lễ Christmas vào tối 24/12 và trọn ngày hôm sau : 25/12. Phái Eastern Orthodox thì kéo dài lễ cho đến mồng 6 tháng giêng. Cuối cùng, họ kết thúc bằng buổi lễ Hiển Linh (Epiphany) : tưởng nhớ bí tích thanh tẩy của Jesus.

Như chúng ta biết, nước Mỹ là một Hiệp Chúng Quốc, có nhiều kiêu bào khắp nơi trên thế giới di dân đến. Do đó, ngày nay, lễ Christmas trên đất Mỹ cũng ảnh hưởng đến nhiều truyền thống dân gian của các sắc tộc khác trộn lẫn vào nhau. Cộng đồng người Mỹ gốc Thụy Điển cũng cử hành lễ tưởng nhớ Santa Lucia trong ngày Christmas. Họ coi đó như danh dự dân tộc, vì Santa Lucia là một người con gái trẻ quyết

tử vì Đạo vào thế kỷ thứ 4. Cộng đồng người Mỹ gốc Đức ở Pennsylvania thì thích sáng tạo những phong cảnh rất tỉ mỉ bên dưới cây Giáng Sinh. Những phong cảnh này, gồm có : rêu, cành thông, tảng đá, thân cây, máng cỏ, chuồng chiên...nhằm biểu tượng nơi sinh ra của Chúa Hài Đồng. Ở vùng Tây Nam nước Mỹ, cộng đồng người Mexico còn có ngày lễ Posadas chung với Christmas, nhằm ghi lại hình ảnh của Mary và Joseph đang vất vả tìm kiếm một nơi yên ổn để kịp hạ sinh Chúa Jesus.

Ở Mỹ, hàng năm, cứ đến tháng 12, người ta nô nức đua nhau chuẩn bị đón mừng ngày Christmas thật tưng bừng. Hình ảnh Santa Claus được trang hoàng trong những quảng cáo, trong thiệp chúc mừng, trong những vật trang trí sắc sỡ.. Cây Giáng Sinh với đèn đóm lấp lánh trưng bày khắp nơi, từ các siêu thị, cho đến shopping mall, cả ở những nơi công viên, khu giải trí...v... v...Nhà nào nhà nấy rực rỡ ánh đèn, đủ màu đủ sắc, tăng thêm phần mỹ quan cho phố xá.

Những mùa Giáng Sinh gắn liền vào đời tôi, đánh dấu những bước thăng trầm trong cuộc sống. Giáng Sinh năm 1959, tôi chỉ là cậu bé 9 tuổi, lần đầu tiên đặt bàn tay nhỏ nhắn của mình vào lòng tay ấm áp của vị nguyên thủ quốc gia nền đệ I Cộng Hòa nước Việt Nam. Giáng Sinh năm 1971, Việt Cộng vi phạm lệnh hưu chiến, tấn công hàng loạt vào căn cứ quân sự Năm Căn. Đêm Giáng Sinh, chúng tôi phải lao mình vào rừng U Minh hãi hùng, ngăn chặn từng tiếng súng hiểm ác của kẻ thù. Và Giáng Sinh năm 1980, chúng tôi ngồi sát vào nhau trong trại tù Xuyên Mộc, trong đêm tối lặng thầm, khe khẽ đọc lời kinh nguyện cầu dâng lên Chúa. Và 25 Giáng Sinh đau thương...cả nước Việt Nam chìm ngập tối đen trong chế độ Cộng Sản. Chỉ có 8 mùa Giáng Sinh ở Mỹ, tôi đã thật sự hưởng trọn vẹn niềm vui tuyệt diệu. Đó là những mùa Giáng Sinh thật ấm áp và nồng nàn nhất trong cuộc sống của tôi.

PHẠM HỒNG ÂN

San Diego, 12/12/2000